

Sygn. akt III RC 54/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku – III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Ciulkiewicz

Protokolant: sekr. sądowy Małgorzata Kurdej

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2015 r. w Otwocku

sprawy z powództwa W. W.

przeciwko W. W.

o zmianę orzeczenia w zakresie alimentów

oddala powództwo

Sygn. akt III RC 54/15

UZASADNIENIE

W. W. pozwem z dnia 18 lutego 2015r. wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych na rzecz pozwanej W. W. w wyroku rozwodowym Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 19 października 2007r. w sprawie III C 681/07 z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 200 zł miesięcznie.

Precyzując swoje żądanie powód w dniu 10 grudnia 2015r. załączył do akt sprawy pismo procesowe, w którym wniósł o całkowite wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego względem pozwanej.

W. W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obecny obowiązek alimentacyjny powoda na rzecz pozwanej został ustalony wyrokiem rozwodowym Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 19 października 2007r. w sprawie III C 681/07 na kwotę po 500 zł miesięcznie. Wyrokiem rozwodowym Sąd rozwiązał związek małżeński stron z winy W. W..

(d. wyrok Sądu Okręgowego k. 12 akt).

W. W. prowadził własną działalność gospodarczą pod firmą (...) zajmującą się transportem międzynarodowym towarów z Unii Europejskiej na rynki wschodnie, z której uzyskiwał regularne dochody. Powód posiadał samochód ciężarowy do przewozu towarów, dwa samochody leasingował oraz zatrudniał pracowników. W 2014 roku W. W. wykazał przychód w wysokości 530 226,19 zł., koszty jego uzyskania w kwocie 513 234,91 zł. i dochód w kwocie 16 991,28 zł. Z uwagi na istniejący w ocenie powoda brak rentowności jego działalność gospodarcza została zamknięta z początkiem 2015 r. Wpływ na to miało mieć embargo na dostawy towarów do Rosji. Z uwagi na stan pojazdów W. W. nie zmienił profilu działalności aby wozic towary do Unii Europejskiej. Samochody leasingowane wobec niepłacenia rat zostały mu odebrane. Powód nie posiada majątku, darowizną dokonaną w drugiej połowie 2014r. przekazał na

rzecz swojej córki, połowę nieruchomości w J., stanowiącą dotychczas współwłasność małżeńską stron. W chwili obecnej W. W. zatrudniony jest w firmie zajmującej się transportem międzynarodowym jako kierowca z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 1290 zł netto wynikającym z umowy. Powód wyjeżdża na trasy międzynarodowe i jak zeznał nie uzyskuje dodatkowych świadczeń z tytułu wykonywanej pracy zawodowej takich jak diety, sporadycznie otrzymywać ma premie miesięczne w wysokości do ok. 100 zł. Koszty utrzymania jakie powód ponosi to przede wszystkim zakup żywności ok. 800, 900 zł miesięcznie oraz koszty związane z korzystaniem z pralni. Powód nie posiada stałego miejsca zamieszkania, w okresach kiedy nie wykonuje pracy zarobkowej, przebywa u swojej konkubiny i ma pozostawać na jej utrzymaniu. Powód posiada liczne zadłużenia względem różnych wierzycieli, które jak szacuje opiewają na kwotę ok. 200 000 zł. Na dzień 30 listopada 2015 roku firma (...) była zobowiązana wobec firmy (...) SA na kwotę 8751,-zł. z tytułu składek na ubezpieczenie. Firma windykacyjna (...) SA dochodzi od powoda należności w kwocie na dzień 5 listopada 2015 roku 674,01 zł. Firma (...) SA dochodzi od powoda spłaty zadłużenia w kwocie na dzień 26 listopada 2015 r. 70 707,92 zł. Nakazem zapłaty z dnia 8 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nakazał W. W. zapłatę na rzecz banku (...) SA z siedzibą w W. kwoty 11 177,69 zł. Burmistrz Miasta J. stwierdził należność podatkową W. W. z tytułu podatku od środków transportu w wysokości wynoszącej na dzień 15 lipca 2015 r. ogółem 1301 zł. i wezwał do jej uiszczenia. Wobec powoda prowadzone jest postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela C.S. (...) Sp. z o.o. celem zaspokojenia należności w kwocie głównej 738 zł.

W. W. łoży na rzecz pozwanej alimenty, jednakże od pierwszego kwartału 2015r. przekazuje na jej rzecz kwotę mniejszą niż orzeczona w wyroku rozwodowym.

(d. zeznania powoda k. 161, 162 -163 akt, d. zeznanie PIT 36 za rok 2014 k. 16-23 akt, d. potwierdzenia przelewów alimentów k.5-6, 131, 136 akt, d. pokwitowania odbioru alimentów k. 8-11, 133-135 akt, d. umowy o pracę powoda k. 137-140 akt, d. wydruk potwierdzenia zaprzestania działalności gospodarczej firmy (...) k. 141 akt, d. przesądowe wezwanie do zapłaty k. 143 akt, d. wezwanie do zapłaty k. 144-145 akt, d. potwierdzenie należności (...) SA k. 142 akt, d. nakaz zapłaty k. 149-150 akt, d. informacja Burmistrza Miasta J. k. 151-152 akt, d. zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego w sprawie Km 1196/15 k. 153-154 akt).

Pozwana ma stwierdzoną marskość wątroby po jej uprzednim przeszczepie. Ma również stwierdzoną niedoczynność tarczyce, nadeśnienie tętnicze, przepuklinę roztworu przełykowego przepony, zapalenie błony śluzowej żołądka. W. W. celem leczenia ratującego życie przyjmuje chemię, która jednakże poza leczeniem wpływa negatywnie na inne narządy. W tym celu pozwana dwa razy w tygodniu udaje się do placówki medycznej w W.. Źródło jej utrzymania stanowi renta w wysokości 1300 zł miesięcznie. W 2014 roku W. W. z tego tytułu uzyskała dochód w wysokości 18242,64 zł., od którego pobrano zaliczkę na podatek w kwocie 1314 zł. oraz składkę na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 1413,84 zł. Stan zdrowia pozwanej nie pozwala na podjęcie pracy. Pozwana ponosi wydatki związane z zakupem leków w wysokości pomiędzy 250 zł a 400 zł jednorazowo. Pozwana zamieszkuje wraz z córką i partnerem córki w domu położonym w J.. Prowadzą oddzielne gospodarstwo domowe w zakresie własnych kosztów utrzymania. W okresie zimowym pozwana reguluje opłatę za ogrzewanie gazowe w granicach 1500-3000 zł, która jest rozkładana w równej wysokości na wszystkie zamieszkujące osoby. Także opłaty za prąd ok 200 zł. miesięcznie, wodę ok. 69 zł. miesięcznie i kanalizację obciążają wszystkich domowników. (d. zeznania pozwanej k. 161,163-164 akt, d. dokumenty dotyczące stanu zdrowia pozwanej k.71, 85-95, 155-158 akt, d. faktury za leki k. 96-116, 159-160, d. PIT 40 A za rok 2014 k.73-74, PIT 37 k. 76-81 akt).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 138 ustawy kodeks rodzinny i opiekuńczy w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Obowiązek alimentowania, z reguły utrzymuje się przez dłuższy czas. Towarzyszą temu nieodłączne zmiany okoliczności, które kształtują zakres świadczeń alimentacyjnych.

Zakres potrzeb uprawnionej osoby dorosłej może wydatnie wzrosnąć chociażby w przypadku pogłębiania się jej stanu niezdolności do samodzielnego utrzymania się, ale zrozumiałym jest, iż zmiany te mogą iść również w odwrotnym

kierunku – obniżenia potrzeb uprawnionego. Stanie się tak w wyniku poprawy sytuacji materialnej czy zmniejszenia wydatków na leczenie lub pielęgnację.

Orzekając o zmianie obowiązku alimentacyjnego sąd bierze za podstawę rozstrzygnięcia potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego według stanu istniejącego w dacie orzekania.

Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji czy zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Niezbędnym jest porównanie stanu istniejącego przy orzeczeniu zasądzającym alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich zmianie.

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu nie nastąpiła istotna zmiana umożliwiająca zmianę poprzez wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego powoda wobec byłej żony.

Faktem jest iż, powód W. W. nie prowadzi już działalności gospodarczej i nie uzyskuje z tego tytułu dochodu. Jednakże powód zatrudniony jest na stanowisku kierowcy w firmie zajmującej się transportem towarów na rynki wschodnie, z czego otrzymywać ma wynagrodzenie w wysokości 1290,- zł. miesięcznie zgodnie z umową. Zdaniem Sądu, mimo twierdzeń powoda nie można uznać, iż podana kwota jest kwotą całkowitą uzyskiwaną przez powoda tytułem wynagrodzenia. Z zasad doświadczenia życiowego wynika iż, kierowcy którzy wykonują tożsamą pracę jak powód na trasach międzynarodowych uzyskują wyższe wynagrodzenie za pracę, a poza tym uzyskują dodatkowe świadczenia finansowe jak min. diety zwłaszcza na trasach międzynarodowych. W ocenie Sądu nie utracił zdolności zarobkowanie, a jego możliwości zarobkowe mając na uwadze posiadane doświadczenie zawodowe związane z działalnością gospodarczą w zakresie transportu samochodowego na trasach międzynarodowych wykorzystuje obecnie jako kierowca na tych trasach. W ocenie Sądu, fakt posiadania przez powoda zadłużenia z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej i fakt nie dysponowania żadnym majątkiem, nie może stanowić argumentu przemawiającego za zniesieniem czy obniżeniem obowiązku alimentacyjnego powoda, gdyż powód jako zawodowy kierowca ma możliwości zarobkowe aby uzyskiwać dochody pozwalające sprostać jego obowiązkowi alimentacyjnemu wobec pozwanej.

Sytuacja życiowa pozwanej, zdaniem Sądu nie uległa zmianie na lepsze, a z uwagi na jej stan zdrowia, stale się pogarsza. Schorzenia pozwanej są bezpośrednio zagrażającymi życiu, co uzasadnia niezbędność zakupu leków czy ponoszenia kosztów leczenia. Dalsze koszty związane z udziałem w utrzymaniu domu czy wyżywieniem są uzasadnionymi i nie stanowią o zmianie sytuacji W. W. na lepszą. Niewątpliwym jest w ocenie Sądu, iż uzyskiwana przez pozwaną renta jest niewystarczająca do pokrycia wszystkich kosztów związanych z jej życiem. Wskazać również należy, iż obecny stan zdrowia pozwanej nie pozwala na podjęcie przez nią zatrudnienia. Fakt, iż pozwana zamieszkuje wraz z córką i jej partnerem, nie ma wpływu na kwestię odciążenia finansowego pozwanej z tytułu utrzymania własnego i domu mieszkalnego a także nie wpływa na wysokość tych wydatków dlatego, że pozwana prowadzi odrębne gospodarstwo domowe.

Zatem uznać należy, iż nie nastąpiła zmiana stosunków, o której mowa w art. 138 k.r. i op. i wobec tego Sąd oddalił powództwo.